

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljanj velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 199.

V Ljubljani, v četrtek 31. avgusta 1893.

Letnik XXI.

Katoliškemu shodu v obletnico!

Danes pred letom dnij se je zaključila na starem strelišču velečastna skupščina zbrana s celega Slovenstva pod zastavo katoliško. Tedaj se je očito konstatovalo, da slovenski narod vidi v svoji sv. veri prvo in najboljšo oporo svojemu obstoju in razvoju, in da smatra probujo katoliške zavesti in razvit življenja po veri za svojo najvažnejšo narodno dolžnost — Leto dnij je prešlo. Klevetnikov čete so bedele, in hotele izbrisati neminljivi vtis slavnostnih dnij. V sredstvih niso bili izbirčni. — Tisti boj, ki ga s cerkvijo in njenim namenom bijejo povsod že od Petrovih časov sem, zarajal je tudi pri nas že preje, tem bolj pa po shodu. V imenu narodnosti je nastopal, a vir mu je bila mržnja do cerkve in njenih pravic.

„Pozor“, „Rim v službi slovenskih nasprotnikov“, „latinizacija“ se je že trobilo dolgo po svetu. Diritto croato in drugovi mu na Slovenskem so bili oznanjevalci sovražstva do Rima. Sadovi se že kažejo. Včeraj smo javljali, da je cela slovenska rodbina vstopila v — razkolno pravoslavlje. Evo, učinkov rovanju! Logični so, dosledno je njihovo izvajanje. Ljudij na polu pota kimajočih tudi mi ne maramo. — Katoliški shod je pokazal, da hočejo ostati Slovenci dosledni v zvestobi do sv. stolice in zastopniki naši so pred sv. očetom samim to slovesno obljubili. Z očetnim blagoslovom okrepčani so se vrnili domov. Utvrdila se je vsestranski zavest, da smo rimski katoličanje.

Prošlemu letu bi lahko nadeli posebno ime: leto zabavljanja ljubljanskemu škofu. Bilo ga je povsod in obilo. A narod je vstal in v mnogobrojnih zaupnicah izjavil, da ljudje, ki mu blatijo vrhovnega pastirja, niso njegovi, da mu je ptuj njihov duh, ptuje njihovo početje. Tesneje se družijo verniki z duhovniki in ž njimi s škofi ne vladat politično, marveč streč in služiti po navodilu Gospodovem.

Fikej je nebrojno navstalo prošlo leto. Klerikalizem in politična nadvlada škofov in duhovnikov sta bila na dnevnem redu. Tudi „škofova stranka“ se je izmislila pri nas. Nasprotniki so se igrali z domišljijo in se tolažili z njenimi izrodk. A na vsem ni bilo družega res, nego da je slovenskega naroda resna volja nastopati povsod in vselej kot katoliški narod, ki išče svojih javnih pravic na temelju krščanske pravičnosti.

Dejali so, da je novo gibanje pri nas delo dr. Mahničeve in kranjskih fanatikov. Osamiti so nas hoteli. Zastonj. Prav taka Missia-Mahničeva stranka vstaja na Moravskem, na Češkem, prav taka se je pokazala pri katoliškem shodu na Poljskem in vstaja povsod na Francoskem, v Belgiji, na Španjskem — povsod po celem svetu, koder bivajo katoličanje.

„En zarod poganja, preroben in nov.“

Levov duh prešinja narode. Ni se mu moč ustaviti. Načela vseh vernikov vnetih za cerkev so povsod jednaka in niso ni za pičico drugačna, nego jih razvija vladika bosansko-sremski prevzv. dr. Josip Juraj Strossmayer v svojem listu, ki ga je pisal „Radogoj“. — On pravi:

„Podpirati dijaštvo siromašnega in zapuščenega ali neizmerno blazega in nadarjenega naroda našega je vrlo slavno in Bogu povsem dopadljivo delo, sosebno, ako se gleda nato, da ohrani naša mladež z znanjem in prosveto v srcu in zavesti svoji tudi neoskrnjen dar svete vere, ki je večni iz-

vor vsake luči, vsake prave svobode, vsake prave moči, vztrajne zmage in slave. Naj ima narod vse, kar skriva v sebi svet, pa naj nima svete vere, izgubljen je, posvečen je smrti in propasti; pa naj nima narod ničesar, ali če je znal v srcu in duši svoji začuvati nepokvarjen in neoslabljen dar svete vere, pa makar da so ga protivniki mrtvim in zakopanim proglasili, prišel bode gotovo dan, ko bode on vzkrnil in vrnil se v novo, slavno življenje. So žalibože hudobni in zlobni ljudje, kateri bi, ne vem v ime katere svobode in prosvete, pregnali iz srca in zavesti naroda, ako bi mogli, s sveto vero tudi Jezusa samega, ki je pot, življenje in resnica; ali hvala Bogu, narod nam je dober, trdno zvest svojemu Bogu in svoji sveti veri; ker že več let preživim nekaj časa v sredini krasnega in pobožnega naroda slovenskega, vidim z neizrecljivo naslodo duše svoje, da je ta veja dobrega naroda našega popolnoma zdrava, močna, čila in z vso gorečnostjo duše svoje udana svojemu Bogu in svojemu Rešitelju. — Ravno to moram reči o č. svečeništvu slovenskem in o inteligenci, ki vodi narod do lepše bodočnosti in boljše sreče. Zato naravnost odobravam in blagoslavljam novo društvo „Radogoj“, ki bode slovenski mladeži nova podpora, da si poleg svete vere pridobi vse one pogoje, kateri vodijo do prave prosvete, prave svobode in pravega napredka.

Še jedenkrat torej blagoslavljam in vsakemu priporočujem to slavno društvo z željo, da nas Bog vse blagoslovi in obvaruje vsacega zla in nesreče.“

Beri to pismo in beri resolucije našega I. katoliškega skoda o narodni organizaciji, o šolah, o vzgoji. —

Družega ne trdimo mi niti za pičico, več nečemo. To pismo je prijavil „Sl. Narod“ in pač ga smemo vprašati: Kaj je po tem pri narodu prvo in pglavitno? Ali je vera v nevarnosti? Za kaj moramo najpreje skrbeti pri mladini? — In če mi povdarjamo to, kar hvalite pri dijakovskem škofu, se nam rogate in „Missia-Mahnič“, „klerikalni brezdomovinec“, „srednjeveški fanatik“ nam zarohnite v lice. To ni lepo. — Uprav, ko ste oglašali o „Radogoj“ po slovenskem svetu (št. 160), ste h krati napadali tiste dijake, ki želé izpolnovati Strossmayerjeve nauke. „Sramotno in strankarsko zavisnost“ imenujete ondu zavisnost od katoliške vere naukov, kar le to zavisnost si je postavila „Danica“. V „Radogoj“ pravilih ne vidimo ni črkice o veri in spoznavajoč potrebo in blagi namen novega društva izrekamo opravičen strah, da ne bi postal „Radogoj“ ravno največja opora slovenskemu liberalstvu. Mi se držimo prevzv. Strossmayerjevih načel in teh se drži tudi prevzv. dr. Missia in dr. Mahnič, teh se drži vsak posamnik in vsaka skupščina, ki nastopa pod katoliško zastavo, teh se je držal tudi naš slovenski katoliški shod.

Ravno zato, da bi ohranila „mladež naša, vzgojena v katoliški gimnaziji z znanjem in prosveto v srcu in zavesti svoji tudi neoskrnjen dar svete vere“, kakor pravi mecen jugoslovanski, ravno zato,

da ne bi „pregnali hudobni in zlobni ljudje v imenu svobode in prosvete iz srca in zavesti naroda s sv. vero tudi Jezusa samega, ki je pot, življenje in resnica“, zato hočemo izvršiti resolucije našega I. slov. katol. shoda, zato zbiramo „katoliški sklad“. Ali nito naša sveta narodna dolžnost? — Da, morate odgovoriti i vi, če vam je resna hvala besedij Strossmayerjevih.

Bog daj, da bi se kmalu sestali vsi na skupnem temelju branit cerkev, branit vero, ljubiti narod!

Gorenjske planine v nevarnosti.

Z Gorenjskega koncem avgusta.

II. Baron Born in „njegovi“.

(Dalje.)

Gospod baron ali vodja njegov Mallner postopa posebno prebrisan proti onim posestnikom, ki imajo še v živalskem vrtu planine; ti so: planina Tegošče v lasti 42 kmetov iz Križa, Pungrat, last kmetov od Matere Božje (Brezjanov), Zali Potok in Dolžanka v posesti kmetov in Doline in Šije.

Vse našete planine so pa še nerazdeljene in ravno to dela g. baronu silno preglavico; toda mož se ne da preplašiti in ne obupa. Začne namreč od posameznih posestnikov pravice kupovati in jih je v resnici že mnogo pokupil. To samo na sebi bi ne bilo nič hudega in nevarnega, ampak celo koristno, ker dotičniki ne smejo več živine pasti, Born pa svoje tudi nima.

Toda lahko se zgodi, da se bode zemlja razdelila in se baronu odkazali njegovi deli. Kar bo pa kmetov tako trdovratnih, da mu ne bodo hoteli prodati, bodo pa prisiljeni prodati mu, ker ne bodo mogli več izhajati. „Prodajajte, ker sedaj imate človeka, ki čerovje kupuje“, spodbujali so gospodje kmete k prodaji.

Mnogo posestnikov se dá zapeljati, da prodajo pravico, ki dovoljuje, gotovo število govede v planino dati. Tako bode Pungrat kmalu ves Bornov. Tako ne bode čudno, če v par letih vse pod-se spravi.

Kakor hitro kaka krava na Bornovo stopi in jo lovec dobi, narekuje se visoka kazen.

Pri kočah so pa še njive, nasajene največ z zelenjem in obširni travniki. Z lastnimi očmi sem videl — poprej nisem verjel kmetom — kako so jeleni vse požrli do stebila. Niti jednega zelja ni več. Tudi trave so silno veliko popasli. Na zelnikih, ki so v varstvo pred govedo ograjeni, videl sem stopinje jelenov. Kmetje so se pritožili pri vsega-mogočnem gosp. direktorju. Res je bila cenjena škoda, a do takrat, ko sem bil na planinah, še ni nihče nič dobil.

Najbolj pa dela preglavico planina Šije, ki ima v Bornovem živalskem vrtu svoj lov. Za ta lov se je šlo pri okr. glavarstvu. Ponudilo se jim je 40 gld.

Toda posestnik Anton Primožič iz Pristave, mož, ki ima glavo na pravem mestu in se nikogar ne boji, pravi: „To govorjenje je otroško: jaz sam dam 60 gld. in ta-le moj sosed dá 100 gld.; sploh pa mi lova ne damo, če tudi nam daste zanj 1000 gld.“

Gospodje, taci Vam je manjkalo in Vi bi bili slabo opravili.

Nato so zahtevali, da postavijo kmetje v planino svojega lovca. Ti precej izbero v lovu izurjenega fanta in ga naznanijo. Pokličejo ga v Tržič. Sestavili so tudi izpraševalno komisijo, pri kateri je bil kot prašalec neki E., čisto privatna oseba, hud privrženec Bornov.

Dasi je lovec dobro odgovarjal, so ga vendar ovrgli. Pa v pričo posestnikov niso hoteli tako brezobzirni biti.

Najbolj zanimivo in pikantno je to, da je g. Mallner zunaj precej tega lovca nagovarjal k Bornovim lovecem pristopiti. Fant mu pa odgovori: „Če še za kmete nisem dober, tem manj morem biti dober za Borna“, in je odšel.

Najeli so potem drugega lovca, ki je bil od radovljiskega okr. glavarja že potrjen in so poslali njegova spričala v Kranj, k nesreči ne rekomandovana. Na pošti od Tržiča v Kranj so se zgubila.

Radoveden sem, kako si bode g. baron iz te zadregel pomagal; pa čas bode že kaj zanimivega prinesel.

Poslopje Primožičevo je bila nekda last premožnega kmeta; to kmetijo prisvojila si je tržiška grajščina s tem, da je Primožiču dala posestvo v Pristavi pod Tržičem.

Ker to poslopje ni nikakor prikladno za stanovanje tako bogatega in visokorodnega gospoda, zida si ondi novo, okoli 60 korakov dolgo, trinastropno grajščino. Tudi svojim lovecem zida posebno nova stanovanja, a staro podira. Morda nastane nov Jeruzalem v Dolini in Kranjska se spremeni v drugo Palestino.

Sedaj biva s svojima sinovoma (od soproge se je ločil) pri sv. Ani v prenovljenem St. Anjekovem poslopju. Ker ga je pa prejšnja posestnica za Jurjevo gostilno prehitela, ga je to tako razkačilo, da jej je vodo zaprl, ki sicer po njegovem svetu teče, pa imajo vendar bližnje hiše pravico do nje. To je po moji pameti čudno. Da bi svoje početje lažje utemeljil, zahteval je od poleg stanujočega bajtarja podpisati se, da se vodi odreka in potem jo bo smel vse jedno rabiti. In ta ima sedaj ključ do vode.

Ker se prej imenovala vdova ni upala z židom v pravdo se spuščati, začela je vodnjak kopati. 16 sežnjev globoko so že, a vode še ni. Tudi je prepovedal njej drva iz gozdov prodajati. Ker nima sama gozdov in je na daleč vse baronovo, bo slaba zanj. Tudi pot, ki pelje od gostilne pri Jurju do cerkve pri sv. Ani in je bližnjica čez Ljubelj, je baron zaprl. Tržiška občina je vložila pritožbo proti temu, ali bila je od deželnega odbora za nekompetentno spoznana; občina Sv. Ana se pa za to niti brigala ni.

Delal je tudi že nato, da bi se v šoli otroci tudi nemško učili, utemeljuje svoje vroče želje z besedami: „Tu sem se sedaj stalno naselil, a ne razumem se z narodom. Podučujejo naj se otroci tudi nemško, da bode to mogoče.“

Ni se mu sicer odgovorilo, da je to vendar nesmisel, predrznost, če kdo zahteva, da bi se z stran enega na stotine ljudij njegov jezik učilo, toda odgovorilo se mu je: „Adijo, gospod baron!“

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 31. avgusta.

Katoliški centrum. Glasilo naših naprednjakov je iznašlo, da smo mi s tem, da smo se že izrekli za katoliški centrum, postavili v nasprotje s poslancem, č. g. Karolom Klunom. Nam ni znano, od kod to izvaja. Če morda iz tega, da je dosedaj g. kanonik zagovarjal Hohenwartov klub in se morda celo upiral, ko so pred leti Lienbacher in nekateri somišljeniki hoteli osnovati nekaj katoliški centrum, se pač opira na povsem napačne premise. Tedaj je tudi naš list bil za Hohenwartov klub, ker so bile razmere povsem drugačne, nego so sedaj. Katoliško gibanje po slovanskih deželah še ni bilo tako razvito. Pričakovati je torej bilo, da v novo stranko vstopijo skoro sami Nemci. Pri taki stranki bi bilo seveda malo težavno za Slovence. Lienbacherja tudi iz Hohenwartovega kluba ni vlekla toliko katoliška ideja, kakor njegovo nemško mišljenje. Poznejše stopanje je to pač dovolj pokazalo. Sedaj je pa že bil na Slovenskem in v Galiciji katoliški shod in na Moravskem se snujejo katoliška politična društva, zato je pričakovati, da se katoliškemu centru,

ako se osnuje, pridruži več poslancev iz teh dežel. Nova stranka bi ne bila več izključno nemška, temveč bi v njej bile zastopane vse avstrijske narodnosti. Vodje bi jej bili pravi katoliški možje, kateri bi tudi spoštovali in branili narodno enakopravnost. Z osnovo nove katoliške stranke bi se naredil konec škodljivemu polovičarstvu, vsak poslanec bi se moral odločiti ali za katoliška načela ali pa za liberalizem. Seveda nekaterim bi to bilo malo neprijetno, ali do tega bode moralo priti, poprej se politične razmere v naši državi ne izboljšajo. Na to se tudi deluje povsod, ne le pri nas. Zadovoljnost „Narodova“ z razpadom Hohenwartovega kluba bi pa ne bila dolga. Slovenski poslanci so skoro vsi voljeni na podlagi programa: Vse za vero, dom in cesarja, in bi zato ne mogli hoditi z liberalci, bodi si že z nemškimi ali slovanskimi. Slovenski narod je tudi veren in bi zato v bodoče volil pač pred vsem le take poslance, ki se zavežejo, da vstopijo v katoliški centrum. K temu bi pripomoglo katoliško gibanje, ki je sedaj tako živahno po vsem Slovenskem in katerega ne ustavite, če skličete sto taci shodov, kakor ste ga v Novem Mestu, kjer ste se bahali s svojimi zmožnostmi in drug drugega hvalili. Če pa „Slov. Narod“ hoče tistim poslancem, ki pristopijo katoliškemu centru, očitati neznačajnost, mu le povemo, da naj v tem oziru le pometa pred svojim pragom. Kaka je njegova značajnost, to smo mi pri priložnosti že razkrili. Gospodje „Narodovi“ vredniki in sotrudniki, le pogledajte po svojih vrstah, le premislite, kaj je vse zagovarjal že ta ali oni iz naprednjakega tabora, pa se boste lahko prepričali, kje je neznačajnost prav navadna lastnost. Skok od jednega prepričanja do drugega pač ni nikjer lažji, kakor pri naših naprednjakih.

Mladoček Spindler pred svojimi volilci. V nedeljo je v Lisi na Češkem poslanec Spindler poročal o svojem delovanju. Pred vsem je dokazoval, da mladočeška politika ni brez uspeha. Emancipovala je narod od veleposestnikov, sprožila boj za češko državno pravo na vsej črti in uničila Staročehe. Seveda je drugo vprašanje, kake koristi ima narod češki od uspehov, o čemer se pa Spindler ni nič izrazil. Potem je govoril o občni volilni pravici. Dokazoval je, da bi občna volilna pravica Nemce pripravila ob sedanje prvenstvo in napravila pot decentralizaciji in češkemu državnemu pravu. Mi se pač ne moremo strinjati s trditvami Spindlerjevimi. Mladočehi sami so imeli že priložnost, se prepričati, da delavci niso posebno navdušeni za zgodovinske pravice. Z občno volilno pravico pridejo na dan druga vprašanja, o češkem državnem pravu bode potem le malo govora.

Volilna pravica žensk. V Plznu je bil te dni socialističen shod, katerega se je udeležil tudi mladočeški poslanec Dyk, ki je v daljšem govoru razkladal vspehe mladočeške politike. Za njim je pa dobila besedo neka ženska, ki je sprva razkladala precej dobro, kako veliki kapital zatira in izžema delavce. Potem je pa spregovorila o občni volilni pravici, katero je zahtevala tudi za svoj spol. Pretila je možem, da jih bodo zapustile žene, ako jim ne dajo več enakopravnosti. Ta ženska pač tudi v Avstriji ni več jedina s svojimi nazori. Politikujoče ženske so pač le naravna posledica napačne liberalne vzgoje.

Tretji katoliški shod na Ogerskem. Ogerske proticerkvene predloge imajo to dobro posledico, da so katoličane vzbudile iz dosedanje letargije. Dne 10. septembra bo v Terezijopolu že tretji ogerski katoliški shod v letošnjem letu. Taki shodi bodo tudi na Ogerskem poživili katoliško zavest, da liberalizem ne bode mogel več tako samovoljno gospodariti, kakor je dosedaj. Da se upajo liberalci s cerkvi sovražnimi predlogi na dan sedaj, ko drugod že peša liberalizem, je kriva le prevelika dosedanja malomarnost ogerskih katolikov. Samo zaradi ljubege miru se mnogi niso hoteli dolgo liberalcem po robu postaviti. Liberalni listi že čutijo, da jim preči nevarnost od katoliških shodov, zato se pa hudujejo nad njimi, ali jih pa skušajo osmešiti.

Ožje volitve na Francoskem. V nedeljo bodo na Francoskem ožje volitve. Kakor se kaže, pri njih radikalec še več pridobé, kakor so pri prvih volitvah. Clemenceau pa najbrž propade, če tudi močno agituje po svojem volilnem okraju in svojega nasprotnika proglašja za klerikalca. Za njim najbrž še vlada ne bode posebno žalovala. On je napravil v Franciji že mnogo zmešnjav. Marsikako ministerstvo je palo zaradi njega. Ko se je pa njemu

ponujalo, da prevzame sestavo ministerstva in tako pokaže svoje administrativne zmožnosti, je pa to ponudbo odklonil. Tudi Floquet najbrž propade pri ožjih volitvah. Proti njemu zmaga socialist Faberot. Za Floqueta je jako neugodno, da so zaprli oskrbnika ubožnih zakladov Girousta zaradi izneverjenja. Giroust je bil dober agitator in je 1889. l. mnogo pripomogel Floquetu do zmage. Tako izgineta iz javnega življenja dva moža, ki sta bila jako dobro znana v francoskem parlamentarnem življenju. Oba sta nekoliko žrtva panamske afere. Pokazalo se je, da je sedanjí volilni zakon škodljiv za posamične politične veljake. Ko bi smeli kandidovati v več okrajih, bi marsikak veljak še prišel v zbornico, ko tako ne bode.

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna VIII. velika skupščina dne 26. julija 1893
v Sežani na Krasu.

XVII.

VII. Za družbino nadzorništvo poroča profesor dr. Ivan Svetina.

Nadzorništvo je, kakor je v pravilih določeno, dvakrat tekom leta, 11. maja in 30. novembra, 1892 skontroiralo blagajno, dne 22. februarja 1893 pa pregledalo račune za leto 1892, računске knjige in priloge ter našlo, da se je vselej račun vjemal z blagajniškim stanjem, dohodi in razhodi pa so bili dokazani po računskih prilogah.

Pri poslednjem skontrovanju dne 22. februarja 1893 bilo je v blagajni zraven gotovine 43 gld. 46 kr. hranilnih knjižic v znesku 15.374 gld. 42 kr., od katerih omenjamo:

1. mestna hranilnica ljubljanska gld. 3980 50
2. južnoštajerska hranilnica . . . 3000—
3. posojilnica v Pulju na Istrskem . . . 1045—
4. „ „ Celji . . . 509 37
5. „ „ Sevnici . . . 1481 84
6. „ „ Šmihelu na Ko-roškem . . . 709 18
7. posojilnica v Sinči vasi, Kor. . . 1104 48
8. „ „ Djekšah . . . 2193 41
9. „ „ Tinjah . . . 536 41
10. Hranilno in posoj. društvo v Ljubljani . . . 300—

Nadzorništvo toraj nasvetuje:

Slavna skupščina potrdi račun za leto 1892 z dohodki 15.942 gld. 80 kr., s stroški 13.258 gld. 9 kr. in s prebitkom 2.704 gld. 71 kr. in s končnim blagajničnim ostankom 14.697 gld. 6 kr., in dá v smislu §. 22 družbinih pravil vodstvu oprostilo.

Prvomestnik konstatuje, da je skupščina to izvestje soglasno vzela na znanje.

VIII. Prvomestnik naznanja, da po pravilih letos izstopijo naslednji udje družbinega vodstva; Ivan Hribar, Luka Svetec, dr. Ivan Tavčar, Tomo Zupan. Dalje prečita pismo dr. Tavčarjevo, v katerem izjavlja, da z ozirom na svoje posle več ne more sprejeti eventualne izvolitve ter da hoče v vseh pravnih zadevah drage volje podpirati družbo.

Vsled tega pojasnila nasvetuje skupščinar Matko Mandić, da se izvolijo z vslikom dosedanjí odbor-niki, a mesto dr. Tavčarja pa kurat Anton Koblar. Skupščina z dobro- in slavačkici pritrdi temu nasvetu. — Prvomestnik naznanja, da je voliti zdaj prvomestnika, ker je bil i on mej izstopivšimi vodstvenimi člani, proseč podpredsednika Svetca, naj vodi volitev. Ta pozove zborovalce, naj izvolijo družbi prvomestnika. Vsestransko ploskanje in „živio Zupan!“ pozove dosedanjega prvomestnika na njegovo častno mesto.

Prvomestnik preide k volitvi družbinega nadzorništva in razsodništva. Zastopnik M. Mandić predlaga, naj se izvolijo vsi dosedanjí člani, le mesto dr. Moscheta naj se privzame odvetnik dr. Fran Stor, ki je vsled današnjih izvestij v svoji rodbini že trikratni pokrovitelj naši družbi. Ta nasvet skupščina jednoglasno odobri.

(Imena vseh opraviteljev se objavijo skupno ob koncu.)

Prvomestnik naznanja, da je s tem vspeled izvršen, vendar vpraša: da-li ima kateri č. zastopnikov še kako željo do družbinega vodstva ter sploh v društvenih šolskih zadevah?

Novoizvoljeni vodstveni član Anton Koblar izjavlja, da sprejme volitev rekoč: „Dosedaj mi je bilo delovanje za prepotrebno družbo sv. Cirila in Metoda prijetna naloga, a od slej naprej mi bo sveta dolž-

nost, katero mi je naložila tako odlična skupščina." Zborovalci so novega odbornika burno pozdravljali.

Dr. Dinko Vitežič želi, da bi naša in istrska družba sv. Cirila in Metoda stopili v tesnejšo zvezo za pospeševanje slovenskega in hrvatskega šolstva po Istri. A o tem naj vodstvo potrebno ukrene. — Zastopnik M. Mandić priporoča, da bi vodstvo čim prej mogoče osnovalo v Trstu še jednorazrednico in sicer v Rocolu, kjer je najbolj potrebna.

Prvomestnik pripomni, da se bode vodstvo oziralo na te nasvete.

Stojé potem spregovori:

Castiti skupščinarji! Preden končamo, drznem se Vas vprašati: ali me pooblastite, čast. Slovenke in Slovenci, zbrani tu iz vseh pokrajin naše govorice — da sedaj koj po končani veliki skupščini izreče vodstvo potom tukajšnjega c. kr. okrajnega glavarstva VIII. velike skupščine v Sežani globoko udanost, zvestobo in pokorščino Nj. Veličanstvu, presvitlemu cesarju? (Skupščinarji vstanejo ter z živio- in slava klici na presvetlega cesarja odobrijo nasvet prvomestnikov.)

K sklepu se prvomestnik zahvaljuje v prvi vrsti ženski sežanski podružnici imenoma prvomestnici, preblag. gospej dežel. poslanca Mariji Mahorčičevi na vsem prijaznem trudu gledé priprav za veliko skupščino in čast. domači duhovščini za breskrbitev Božje službe; zahvalo izreka vsem navzočim zborovalkam in zborovalcem; vsem čast. delegatom posamičnih podružnic; vsem podružnicam za požrtovalnost preteklega upravnega leta; pa tudi brezizjemno vsakemu, ki je pokazal kakoršnim činom že koli čuteče srce za našo družbo ter oznanja, da je VIII. velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani zaključena. (Živioklici prvomestniku.)

Takoj po sklepu zborovanja poda se deputacija: prvomestnik direktor T. Zupan, podpredsednik deželni poslanec Luka Svetec in družbini nadzornik profesor dr. Ivan Svetina k Sežanskemu g. c. kr. okrajnemu glavarju Simzigu, da izvrši zgornji nalog. G. glavar je deputacijo prijazno sprejel ter izrazil svoje veselje na tej lojalni manifestaciji, o kateri hoče takoj poročati na višje mesto. O tem spričuje nastopni čestilni dopis:

Št. 170/P.

Častitemu predsedništvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

V smislu odloka visokega namestniškega predsedništva z dne 6. avgusta t. l., št. 1436, počastim se naznaniti častitemu predsedništvu, da je Njegovo Veličanstvo, vsled odloka njega ekscelence gospoda ministra za notranje zadeve z dne 2. avgusta t. l., št. 2694/M.J., blagovolilo naročiti, da se predstojništvu družbe sv. Cirila in Metoda za izjavo vdanosti in lojalnosti — poklonjeno o priliki občenega zboru v Sežani dne 26. julija t. l. Njegovemu c. in kr. apostoličnemu Veličanstvu — Najvišjo zahvalo naznani.

Sežana 8. avgusta 1893.

C. kr. okrajni glavar:
Simzig.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 31. avgusta.

(Novi dekan.) Z Vrhnike, 29. avgusta: Danes sprejeli smo novega čast. g. dekana Fr. Kumra, doslej župnika v Mošnjah. Sprejem bil je — skratka povedano — eleganten. Čast. g. dekan se je pripeljal v spremstvu č. gg. kanonikov J. Flisa in dr. Elberta, župnika Malenšek-a itd. okrog četrte ure popoldne do meje vrhniške fare, koder ga je pred slavolokom pozdravil č. g. administrator P. Bohinjec s prvima obč. svetovalcema gg. K. Obreso in K. Majerjem in bližnjim občinstvom. Glavni sprejem pa je bil v trgu pred občinsko hišo, koder je vpričo blag. gg. uradnikov, občinskega zastopa, raznih društev in obilno občinstva pozdravil v imenu vrhniške občine blag. gosp. župan Gabr. Jelovšek č. g. dekana v prisrčnih in navdušenih besedah in predstavil odličnejše zastopnike. Od tod se je sprevod pomikal po Vrhniki skozi štiri krasne slavoloke ob plapolajočih zastavah do veličastne farne cerkve, koder je šolarica Ivanka Javornik v verzih pozdravila v imenu mladine čast. g. dekana in mu podala šopek. Pred cerkvenimi vratmi pa mu je podala v vezanih besedah deklica Marija Bučar na blaznici ključe cerkvenih in farovških vrat, in v cerkvi je zaključil sprejem blagoslov

z Najsvetejšim. — Bog daj lepemu sprejemu tudi lepih uspehov in ohrani mnogo let vrhniški fari in dekaniji čvrstega in ljubeznivega duhovnega pastirja.

(Obletnica katoliškega shoda.) Danes ob obletnici I. slovenskega katoliškega shoda darovala se je ob šestih zjutraj v cerkvi Matere božje na Ružniku sv. maša za dobrotnike „katoliškega sklada“. Maševal je preč. g. kanonik Andrej Zamejje, peli so pa pod vodstvom č. o. gvardijana Hugolina Sattnerja pevci frančiškanski. — Pri sv. maši je bilo mnogo izbranega občinstva. — Izvršujoči odsek šteje si v dolžnost iskreno zahvalo izreči zlasti preč. g. kanoniku A. Zamejju, ki je opravil sv. daritev in č. g. gvardijanu o. Hugolinu, ki je drage volje preskrbel petje in orgljanje. Bog povrni!

(Nemško-slovenski poštni pečati.) Mnogo se je do zdaj pisalo in tožilo v nas o le nemških poštinih pečatih, a tega ni do zdaj nihče pomislil, da smo gledé njih sami krivi! Kjer je tak samo nemški pečat, briga in zahteva naj dotično županstvo pri poštni direkciji v Trstu nemško-slovenski pečat, in dobil se bode, če bi pa ta korak ne zadostoval, stori naj se drug — do trgovinskega ministerstva! Na ta način dobila ga je Ljubljana in dobili so ga po drugod, dosegli ga bodo tedaj izvestno tudi ondi, kjer ga dozdaj še niso imeli. A če županstva sama ne storé svoje dolžnosti, jim tudi poštna direkcija stregla ne bo.

(Zavratno ustrelil) je sinoči ob 1/9. uri — kakor se sumi — Alojzij Novak, odpuščen delavec Kozlerjevega povovara, dvaintridesetletnega tovarniškega nadsodarja in hišnega posestnika v Sp. Šiški Jan. Stenovca, oženjenega in očeta dveh otrok. Stenovci zgrudil se je, smrtno zadet iz revolverja, tik ceste ob Rudolfovi železnici, gredoč domov v Šiško; prenesli so ga potem v deželno bolnico, kjer je danes v jutro umrl. Novak ustrelil je nadsodarja zaradi tega, ker ga je Stenovci odpustil iz službe radi nerednega življenja. Morilec so že prijeli.

(Premeščen) je g. stotnik Ad. Handschuh od polka baron Kuhn št. 17 v tehniško vojno akademijo.

(Poročil) se je v podružni cerkvi na Viču v torek 29. t. m. gosp. Frančišek Brunet, c. kr. telovadni učitelj na tukajšnji realki, z gospodično Kavčičevo.

(Iz odboroze seje obrtno-podpornega društva.) Mesto umrlega Jan. N. Horaka je bil večeraj predsednikom obrtno podpornega društva izvoljen gosp. Srečko Nolli, kleparski mojster. — Sklenilo se je, da se bo v olajšanje udov od sedaj naprej dovolil osebni kredit. Nameravajo se tudi znižati obresti od posojil.

(Ogenj.) Iz Mereč pri Il. Bistrici. V ponedeljek 28. t. m. se je krog poldne vnel kup slame pred hišo J. Šajna v Merečah. Ogenj je najbrže kak tobakar zatrosil. V malo trenutkih so bila temu gospodarju vsa poslopja v ognju, in pogorela so tudi dvema sosedoma hišama in hlevi. Zgorelo je trem siromakom vse seno, letošnje žito in prvemu sta poginili tudi dve kravi in zgorel mu je prašič. Pogorelci so usmiljenja vredni, ker si bodo za male svotice, za katere so bili zavarovani, komaj hiše pokrili. Ljudje so od vseh strani pritiskali ter s pridnim gašenjem ostalo vas požara rešili. Kako potrebno bi bilo pri nas v Trnovem ali v Bistrici društvo požarne brambe, da ne bi o takih prilikah bistriška brizgalnica mirno v lopi počivala. Naj bi usmiljena srea tudi našim pogorelcem pomagala v veliki revščini, v katero jih je pahnil nesrečni ogenj!

(Tatovi so vlomili) v Begunjah pri Rakeku ponoči od 26. do 27. avgusta v prodajalnici g. Marije Blažon, ter odnesli kave, cukra in tabaka v vrednosti 50 gold. Pri tem delu se je eden na oknu ranil, ker je več kapelj krvi videti.

(Nov veliki zvon.) Na Krki 28. avgusta. Naš veliki zvon 37 stotov in 15 funtov, ali 2071 klg. težak je minolo zimo počil. „Unio Catholica“, pri kateri so zvonovi tudi proti škodi po razpoku zavarovani, je na prvo poročilo pri dvornem zvonarju g. Samassi v Ljubljani nov zvon naročila in plačala. Tudi vse druge stroške za snemanje starega, vožnjo, obešanje novega zvona v znesku 84 gld. 80 kr. je brez vsacega ugovora povrnila. Večje točnosti od zavarovalnice ni mogoče pričakovati. Naj še hvaležno omenim, da je stavbarski mojster gospod Faschini v Ljubljani nam vrv za vzdigovanje novega zvona brezplačno posodil. Gospa Lavričeva iz Ponikev pri Dobropolju pa nam je vzdigovalni stroj, kranik, brez-

plačno radovoljno na razpolaganje dala. Novi zvon poje enako mogočno milo, kakor poprejšni, samo da je glas še močnejši, ker je težji za 102 klg.

J. Sorec, župnik.

(Iz Opatije) se nam poroča, da tja dospe te dni srbski ministerski predsednik g. Dokić, da se mu zdravje zboljša; ostal bode ondi nekoliko tednov.

(Iz Brna,) 28. avgusta. Raznoterosti. Tukajšnje deželno predsedništvo je razpustilo društvo rezervnih častnikov radi razglasa, naj bi se snula bratovska društva na Avstrijskem. — Narodni klub je napravil javen shod v Jovičku, da se na meji med Nemci in Čehi poživi narodna stvar. Na Gregrovo „komando“ so se pa sešli „mladi“ od blizu in daleč, da bi nagajali; — res „plemenit“ namen! Šlo jim je za to, da bi k molčanju prisilili dr. Záchka. Ta znameniti govornik je govoril „o politické situaci a poměrah národa českého“. Mladočeški kričači, o katerih bi skoraj rekli, da so bili „kupljeni“, so ga hoteli motiti z raznimi opazkami, a gospod doktor jih je tako zavračal ter tako usvedočeval laži, da jih je skoraj ob pamet pripravil. Ko je bila stiska za Mladočeha najhujša, oglasi se nekdo in očita dr. Záchku osebne namene v politiki. A sedaj so jo skupili. Govornik je pozval dotičnika, naj svojo trditev dokaže. Tiho. Kričač se je skril. Tu se obrne govornik na poslanca Svozila, naj on dokaže ono smelo trditev. Ta obledi in glasovi naših razodevajo svojo nejevoljo. Slednjič se oglasi Mladočeh Jonáš ter prekličie one za liberalce nesrečne besede. Le tako naprej, gg. radikalsci, se bomo vedno bolje spoznavali! — Tudi „lidová strana“ je imela svoj shod v Brnu. Glavni govornik je bil dr. Stránský. Polemiziral je zoper narodno stranko, ki je odposlala deputacijo k predsedništvu radi čeških napisov. Kake je dr. Stránský res čenčal, ne bodem razpravljati. „Hofrati“, redovi in jednake že zdavnaj obrabljene fraze so njegov govor morale zaljšati, drugače bi bil jako pust ostal. — Iz Příbora gre c. kr. notar dr. Emil Kudielka v Brno. Tamošnja občina je hotela njegovo hišo kupiti. On je obljubil, a vendar ni ostal mož-beseda, marveč jo prodal „Freiberger Vorschussverein“. Moška je ta. Kaj bi rekel neki njemu velik narodnjak přerovski, Karol starejši Žerotin, moravski glavar, ki je obsojal Olomučane, ko so mu leta 1610 poslali nemški dopis? Piše jim nazaj, da je sramotno, čislati nemški jezik bolj od češkega v češki zemlji in da ne bode v prihodnje na nemške dopise odgovarjal. Kaj bi rekel neki sedaj velik narodnjak, ko toliko Čehov na nemško stran sili! — Dr. Stránský je zagovarjal vrednika „Červánkov“, obsojenega radi motenja vere. V svojem govoru je rekel, da je vse jedno, če kristijanje k spovedi gredo ali ne, kakor tudi, če jedó judje o Veliki noči opresnike ali ne. Državni zastopnik je opomnil, da se ne smejo židovski opresniki zamenjevati s spovedjo, ki je zakrament. In dr. Stránský je odgovoril, da obžaluje g. državnega zastopnika, ker ne vé, da je pri židih sveta navada, živati opresne kruhe. Tako je govoril Mladočeh dr. Stránský! Naj se potem kmetu liže, češ, jaz in moja stranka (lidovci) nismo zoper vero! — Na „Besednem domu“ so strgali češko-moravsko-šlezjski grb. Zoper to se je narodni klub pritožil pri ministerstvu, ki je pritožbo zavrglo. Sedaj gre drug priziv na najvišje sodišče. — V Břeclavi je pogorela Kuffnerjeva sladkornica. Zažgal je nekdanji čuvaj John. Škode je 250.000 gld. — G. dr. J. Korec, profesor na tukajšnji češki gimnaziji, se je povrnil s svojega potovanja po Laškem, Grškem in Mali Aziji. — Na lokalni železnici Brno-Kralovo Polje je hotela rešiti mati svojega triletnega sinčka, ki se je nahajal na tiru, ko se je vlak že bližal, a bilo je prepozno. Otroka je ubilo in mater smrtno ranilo, le devet mesecev star otrok je ostal skoraj nepoškodovan. Ponesrečeni otrok je od matere odskočil v trenutku, ko ni žena dosti pazila, kar je nesrečo povzročilo. — V Slavkovu je priredil „narodni klub“ večeraj javen shod. Govorila sta dr. Fr. Šromota in dr. Ctibor Helcelet. — Richter, četrtišolec nemške realke v Olomucu, je bil obsojen zaradi umora, kakor sem svoje dni poročal, za štiri mesece v ječo.

(Učitelji — framasoni.) List „La Croix de l'Altiér“ objavlja iz letošnjega seznama Grand-Orienta imena več nego sto učiteljev in profesorjev, ki so člani framasonov.

(Kolera.) Dunaj, 29. avgusta. Današnji tukajšnji večerni listi objavljajo prvega mrliča za azijsko kolero. Bil je to delavec v mestnih skladiščih ob velikem Dunavu za Pratrom, po rodu Nemec. 22. avgusta najedel se je svinjskih ocvirkov in na nje na-

pil vode iz Dunava. Demu prišedši se je moral takoj vleči, ker ga je že na vse strani vilo, vendar pa mu je še tisto noč toliko odleglo, da je zjutraj ostal in drugo noč — ker ni imel več denarja za posteljo, prenočil pod milim nebom, na kar je šel 24. t. m. zopet v skladišče delat. Dne 25. t. m. lotila se ga je kolera v novič s tako silo, da je na cesti obležal. Usmililo se ga je „rešilno društvo“, katero so ljudje nemudoma obvestili, in ga je prepeljalo v bolnišnico k usmiljenim bratom iz III. okraja, kjer ga je bolezen zagrabila, v II. okraj. Usmiljeni bratje dali so ga pripeljati v vozu za okužence v bolnišnico cesar Franc Josipovo, ki je nalašč v ta namen postavljena, da se tje kaj pošiljajo bolniki z okužljivimi boleznimi. Oni je siromak dne 27. t. m. ob 4. zjutraj umrl. Bakteriološka preiskava drobu in vsebine njegove določila je brez dvoma pravo azijsko kolero. Tudi lansko leto pokazala se je kolera najprej ob dunajskih skladiščih. Bog nas varuj nesreče!

(Novice.) Iz Prage, 27. avgusta. Sodnijska obravnava zoper socijaliste, ki so se sprli pri Olšanih s policijo, je že končana, in sicer so dobili glavni podpihovalci od jednega tedna do 15 mesecev zapora. Hujša osoda bode zadela one, ki so povzročili nemir pred cesarjevim dnem. Policija je že priprla 90 mladeničev, med njimi i vrednika socijalnih „Pokrokovych Listů“, Vesely-ja, in še vedno išče po stanovanjih, če bi našla znabiti še nekatere veleizdajske listke, koje so nemirneži 17. t. m. med ljudij metal. — Grozno škodo je napravil hud naliv pri Vrchlabí. Utrgal se je namreč oblak in je v 15 minutah uničil sadje, izruval najmočnejša drevesa in odnesel streho predilnice z dimnikom, katera je poškodovala sosedne hiše. — V Karlovem Tynu so nastali protižidovski nemiri. Provročil jih je neki žid, ki je onečastil svojo petnajstletno deklo. — Zdaj smo zvedeli, kakšni so Mladočehi. Povedal je dr. Kramář, sam jeden prvih Mladočehov. Pri sestanku akademičnega društva „Jizeran“ v Železnem Brodu je povedal v svojem govoru mladim poslušalcem, kakšni morajo biti, pa tudi, kakšni ne smejo biti. In kakšni ne smejo biti? „Nikar ne bodite taki, kakor smo mi!“, je klical. „Poglejte nas, kako smo v resnih časih malenkostni, osebni, živimo iz opravljanja, koliko zavisti je v nas in sumničenja, tako da se zdi, kakor bi bili svoj cilj zgrešili, in da vse, kar počnemo, storimo le zato, da bi zadovoljili svojo nečimernost.“ Ako bi bil kdo drug tako se izrazil, bil bi obrekovalac mladočeške stranke, a tako se je izrazil Mladočeh sam! — „Zkáza čili Spatné věno“, je naslov brošurice, v kateri svari osrednja šolska matica češke stariše, da ne pošiljajo svojih otrok v nemške šole. Cena ji je 4 kr. — Dve leti že obstoji „Lidová záložna na královských Vinohraděh“. Obreduje s 50dstopne vloge po 50 kr; član more postati le kristijan, ko vloži 50 kr. za rezervni fond in pa 5 gld. Ta zavod posojuje tudi poštenim „našincem“ denarje. — Danes teden so storila v benediktinskem samostonu na Smihovu samostanske obljube komtesa Blanka Thun - Hohensteinova (samostansko ime Neža), komtesa Leopoldina Salm-Reifferscheidtova iz Solnograda (Placida) in princesinja Marija Schwarzenbergova (Benedikta). — Tovarnar Karol Kocijan v Humpolcu je pristopil k osrednji šolski matici, ter je dobil dovoljenje, da sme na svojem suknu rabiti naslov „Ustrědní Matice Školská“. S tem se je tudi zavezal, da mora prodajati dobro, zanesljivo blago. „Svoji k svojim!“ — V Slapih pri Taboru je pokončal ogenj 18 števil. Škoda znaša

50.000 gld. Ljudje so imeli skoraj že vso letino spravljeno, in je torej nesreča tem hujša. Žgorelo je več glav živine in jeden otrok. Kako je ogenj nastal, se dobro ne vé, a govori se, da so zažgali otroci, ki so se z žvepljenkami igrali.

(Zdravje v Ljubljani.) Novorojencev je bilo od 20. do 26. avgusta 24, 1 mrtvorojenec in 32 jih je umrlo v tem času. 2 sta umrla za ošpicami, 1 za škrlatice, 1 za vratico, 5 za jetiko, 2 za vnetjem sopilnih organov, 3 za želodčnim katarom, 1 vsled mrtvouda, 6 vsled starostne oslabelosti, 11 za različnimi boleznimi. Mej umrlimi je bilo 8 tujcev in 10 v zavodih. Zbolela sta dva za ošpicami, 3 za škrlatice, 1 za grižo.

(Nakup drva.) V ponedeljek dne 11. septembra 1893 ob 10. uri dopoludne vršila se bode pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Zadru ponudbena obravnava zaradi zagotovljenja 5567 kuhičnih metrov trdih drv. Ponudbe vložiti je do 11. septembra 1893 l. 10. ure dopoludne pri napominanem magacinu. Dotični razglas obseza joče pogoje in ponudbeni obrazec pogleda se lahko v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Telegrami.

Dunaj, 31. avgusta. Generalni svet avstroogrske banke je sklenil jednoglasno, da obresti sedaj ne povikša, temveč pritegne v povečanje davka proste bankovne rezerve solinske liste, katere ima v posesti svoji, in sicer toliko, kolikor bode potrebno vsled trgovinskih zahtev letošnjo jesen.

Dunaj, 31. avgusta. Višji zdravstveni svet se je izrekel v poslednji seji, da je vedno večja nevarnost, da se zanese kolera iz Galicije, še bolj pa iz Ogerske. Zdi se mu, da je treba strogo nadzorovati ljudij, ki prihajajo iz okuženih krajev, napraviti ogledovalne postaje po železnicah in ob Dunavi, koder prihajajo ljudje na ladijah. Priporoča, da se prebivalstvo seznanj s knjižurami, ki so lani izšle o kolero.

Budimpešta, 30. avgusta. Cesarskih manevrov na Ogerskem od 9. do 12. dne septembra udeležé se vojaški atašeji nemški, italijanski, francoski, ruski, angleški, rumunski, španjski, turški, švedski in severoameriški.

Budimpešta, 30. avgusta. Poslednjih 24 ur so v Budimpešti 4 zboleli za kolero. v raznih komitatih jih je 116 zbolelo in 67 umrlo.

Neapolj, 30. avgusta. Vsi fjakkerji so zopet začeli voziti. V mestu je kakor po navadi.

Nimes, 30. avgusta. Zaradi dogodkov v Aignes-Mortesu je bilo obsojenih šest oseb v jedno- do šestmesečno ječo.

Novi York, 30. avgusta. Govori se, da je predsednik Cleveland zbolel za hudo boleznijo.

Umrlí so:

29. avgusta. Edvard Kottek, urar, 64 let, Stari trg 28, otrpnjenje srca.

30. avgusta. Anton Žitnik, delavčev sin, 3 mesece, Cesta v mestni log, 13, črevesni katar. — Ignacij Kreč, pasar, 16 let, Tržaška cesta 35, oedema pulm. — Janez Mlinar, delavčev sin, 21 let, Opekarska cesta 27, akutni črevesni katar.

Tujci.

29. avgusta.

Pri **Malicu:** Meschl, Kumerer, Jany, trgovci; Haas, Tewele, Uhlirz, Guschiz, potovaleci; Liner, oskrbnikova soproga,

s hčerjo; Treyer, gen. avditorja soproga, z Dunaja. — Bowring, zasebnik, iz Londona. — Hanel s soprogo iz Langenau-a. Ivan Traut; Ana in Nelijs „Maule; Kobler in Terpinz iz Trsta. — Vitek, duhovnik, iz Langenau-a. — Carlebach iz Brna. — Prinz, okrajni sodnik, s soprogo, iz Pulja. — Plachna, učiteljica, iz Ribnice. — Tadel, dež. sod. svetnik, iz Berolina. Filosevič, nadporočnik, iz Gorice. — Meeraus, pristav, s soprogo, iz Pulja. — Doganotz, trgovec, iz Vel. Lašič.

Pri **Slonu:** Vitez Szeth, generalmajor; Wallowich, tajnik, s soprogo, iz Gradca. — Hendler iz Opatije. — Seeber, Eckstein, trgovec, iz Zagorja. — Maschnig iz Zagreba. — Exenberger, knjigovodja, iz Maribora. — Špendal, župnik, iz Trčiča. — Leschke, profesor, iz Toplice. — Lindacker, ravnatelj, iz Prističa. — Kern, ravnatelj, iz Celovea.

Pri **Južnem kolodvoru:** pl. Hartman, uradnik, iz Gradca. — Helm, stavbeni svetnik, iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru:** Poch, uradnik, s soprogo, iz Zagreba. — Pakiž, učitelj, s soprogo, iz Šturij.

Pri **bavarskem dvoru:** Cisotti, knjigovodja; Fridel, trgovec, z Dunaja. — Krakau, trgovec, iz Kočevja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
30	7. u. jut.	735.6	9.4	brezv.	megla
	2. u. pop.	732.7	21.6	sl. svzh.	jasno
	9. u. zveč.	732.1	16.0	sl. zap.	oblačno
Srednja temperatura 15.7°, za 1.7° pod normalom					

Popolna razprodaja

klobukov za gospode

po zdatno znižani ceni;

dalje prodajam radi bližajoče se jeseni mnogo ceneje

kambrikaste in satinaste ženske jopice (pluzne);

kravate, ovratnike, srajce za hribolazce itd.

Ignacij Žargi

pri nizki ceni 436 3—1

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 4.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici (Görz),
ulica Morelli št. 17,

se priporoča prečast. duhovščini za napravo **cerkvenih posod** in **orodij** iz čistega srebra, alpaka in medenine po najnižji ceni v naj-novejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in pozlatim. — Da si morejo tudi manj premožne cerkve omisliti razne cerkvene stvari, se bodo po želji prečastitih p. n. gospodov naročnikov prav ugodni plačilni pogoji stavili.

Ilustrovani cenik franko.

Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštine prosto. 3 36-24

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne povzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(108) 30 **zobozdravnik**

pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Dunajska borza.					
Dne 31. avgusta.			Dne 30. avgusta.		
Papirna renta 5%, 16% davka	96	gld. 80 kr.	Ogerska zlatna renta 4%	116	gld. — kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	96	40	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	25
Zlata renta 4%, davka prosta	118	70	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147	—
4% avstrijske kronina renta, 200 kron	96	35	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161	—
Akcijske avstro-ogrske banke, 600 gld.	980	—	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	192	—
Kreditne akcijske, 160 gld.	335	50	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	60
London, 10 funtov strl.	126	—	Zastavna pisma	—	—
Napoleonodor (20 fr.)	9	97 1/2	Kreditne srečke, 100 gld.	197	40
Cesarski cekini	5	98	St. Genois srečke, 40 gld.	67	50
Nemških mark 100	61	67 1/2			

Nakup in prodaja

vsakovratnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.

Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.